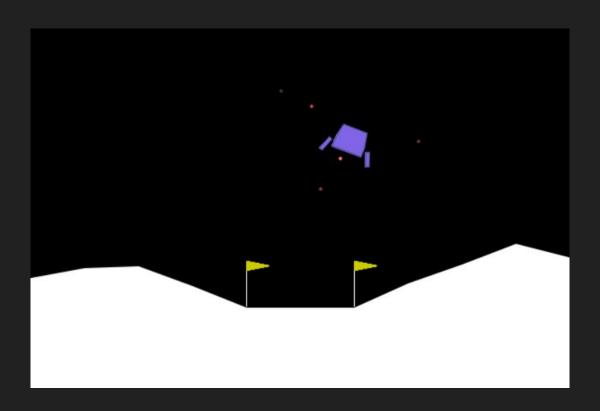
Q-learning i deep Q-learning na przykładzie Lunar Lander

Krzysztof Surówka

Lunar Lander

Środowisko i języki programowania

- Środowisko to Lunar Lander z biblioteki gymansium (pochodna biblioteki gym od OpenAI).
- Język programowania to Python.
- Do sieci neuronowych została użyta biblioteka PyTorch.
- Dodatkowo do obliczeń numerycznych została użyta biblioteka NumPy.

Stan w Lunar Lander

Stan składa się z:

- Pozycji x oraz y.
- Prędkości x oraz y.
- Kąta względem pionu i prędkości kątowej.
- Wartość 0/1 mówiącej czy lewa/prawa noga dotyka ziemi.

Łącznie daje to 8 parametrów.

Akcje w Lunar Lander

Są 4 możliwe akcje do wykonania w Lunar Lander:

- Uruchomienie głównego silnika.
- Uruchomienie prawego/lewego silnia.
- Brak uruchomienia silnika.

Silnik zostaje uruchomiony na pełnej mocy albo wcale. Istnieje również ciągła wersja tego problemu, gdzie możemy sterować również mocą silnika.

Nagrody w Lunar Lander

Nagrody w Lunar Lander są liczone w następujący sposób:

- Jest zwiększana/zmniejszana im bliżej/dalej lądownik jest od platformy.
- Jest zwiększana/zmniejszana im wolniej/szybciej porusza się lądownik.
- Jest zmniejszana w miarę większego nachylenia lądownika.
- Jest zwiększana o 10 punktów za każdą nogę, która jest w kontakcie z ziemią.
- Jest zmniejszana o 0,03 punkta za każdą klatkę, w której silnik boczny jest aktywowany.
- Jest zmniejszana o 0,3 punkta za każdą klatkę, w której silnik główny jest aktywowany.

Dodatkowo lądownik otrzymuje nagrodę -100 lub +100 punktów za zderzenie lub bezpieczne lądowanie.

Q-learning i deep Q-learning

W Q-learningu zostało użyte równanie:

$$Q(s, a) = (1 - \alpha) * Q(s, a) + \alpha * [R(s, a) + \gamma * max(Q(s', a'))]$$

Natomiast w deep Q-learningu zostało użyte równanie Bellmana:

$$Q(s, a) = R(s, a) + \gamma * max(Q(s', a'))$$

Dyskretyzacja stanów

Aby zastosować Q-learning, dziedzinę stanów należy zdyskretyzować.

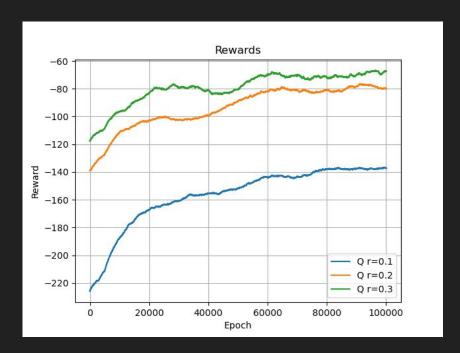
- Im większa dyskretyzacja, tym model będzie się szybciej uczył, ale może potem okazać się że będzie mało dokładny.
- Dodatkowo pojawia się problem wielkości Q-table. Im na mniejsze przedziały podzielimy dziedzinę, tym model będzie więcej zajmował miejsca.

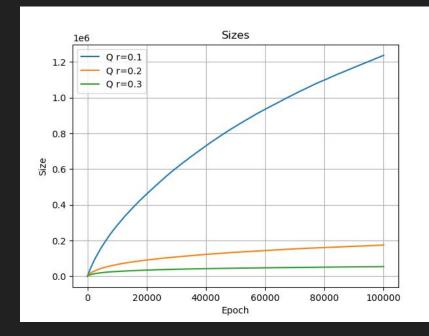
W deep Q-learning nie trzeba dyskretyzować dziedziny, bo nie mam Q-table, a sieć neuronową

Inne parametry

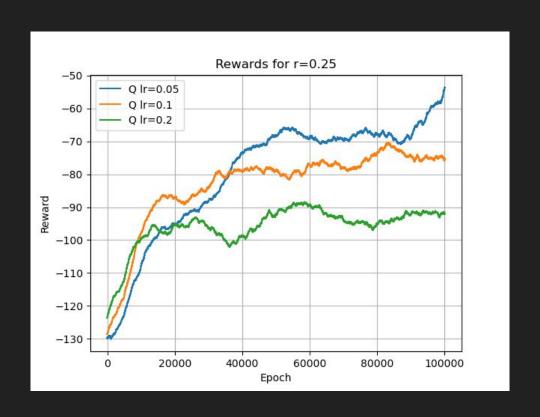
- Parametr r (podział dziedziny na kubełki o rozmiarze r)
- Parametr Ir (learning rate, parametr alpha)
- Parametr y (discount dla przyszłego stanu, gamma)
- Parametr u (kubełki nie są co r, a są co r^u)
- Parametr d (losowość podejmowania akcji co epokę jest mnożona przed d, aż do osiągnięcia poziomu 0.05)
- Parametr n (wielkość warstwy ukrytej w sieci neuronowej)

Parametr r

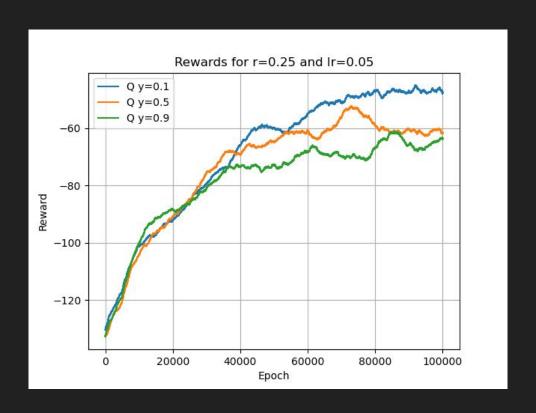

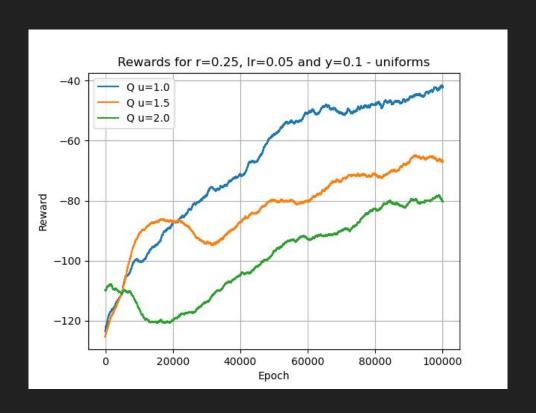
Parametr Ir

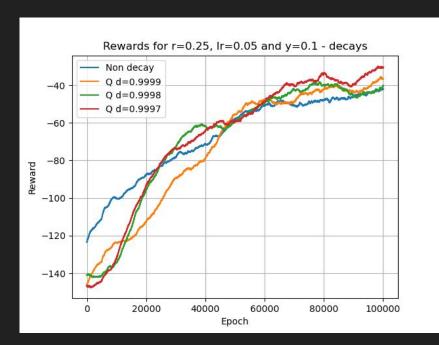
Parametr y

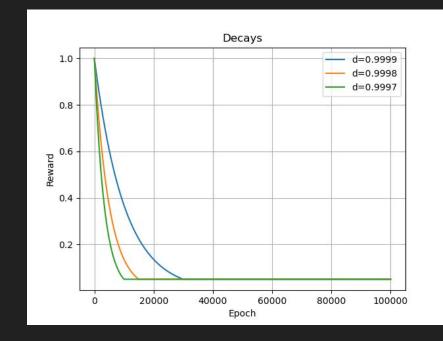

Parametr u

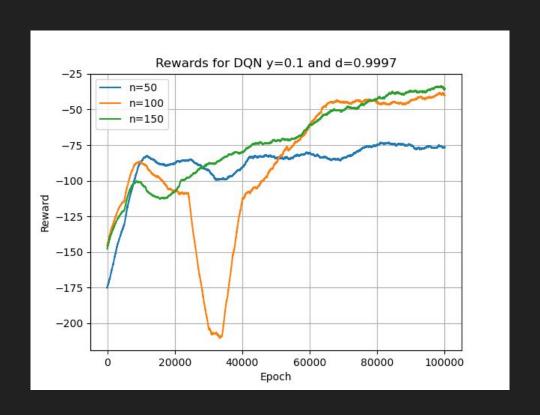

Parametr d

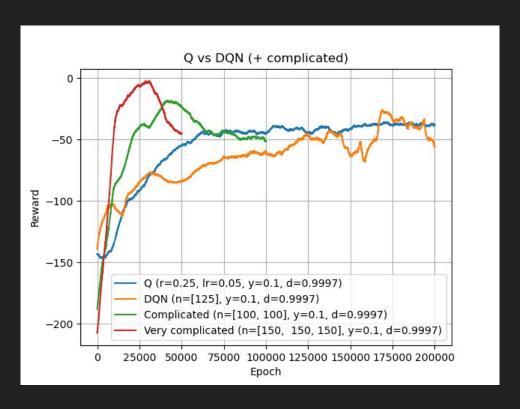

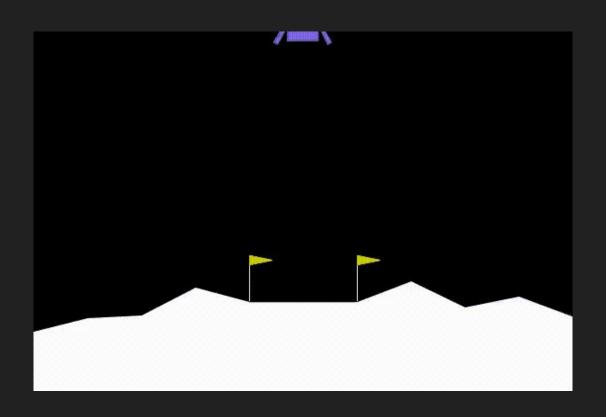
Parametr n

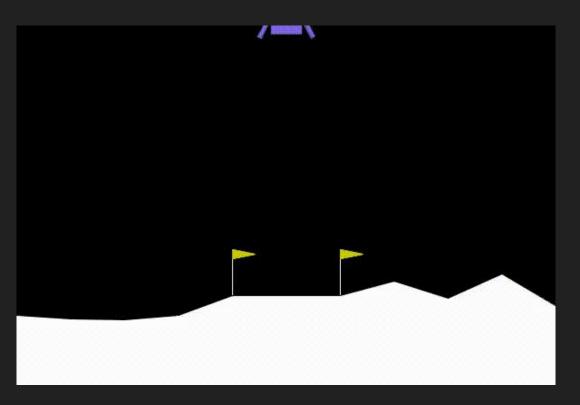
Q-learning vs deep Q-learning

Rezultat

Rezultat bez kary za paliwo

Czasy nauk

- Q-learning: 1h / 100000 epok
- Deep Q-learning: 5h / 100000 epok
- Deep Q-learning z dużym modelem: 10h / 100000 epok lub więcej

Dużym problemem w deep Q-learning jest ciągłe wywoływanie funkcji forward co każdą klatkę gry, nawet do 500 razy na epokę.

Przydatne linki:

- https://gymnasium.farama.org/environments/box2d/lunar_lander/
- https://github.com/MrKrisuuu/ReinforcementLearning